

گفته هایی از نلسون ماندلا

گزیده هایی از سخنرانی ها، ۱۹۶۱-۲۰۰۸

www.booknama.com

www.takbook.com

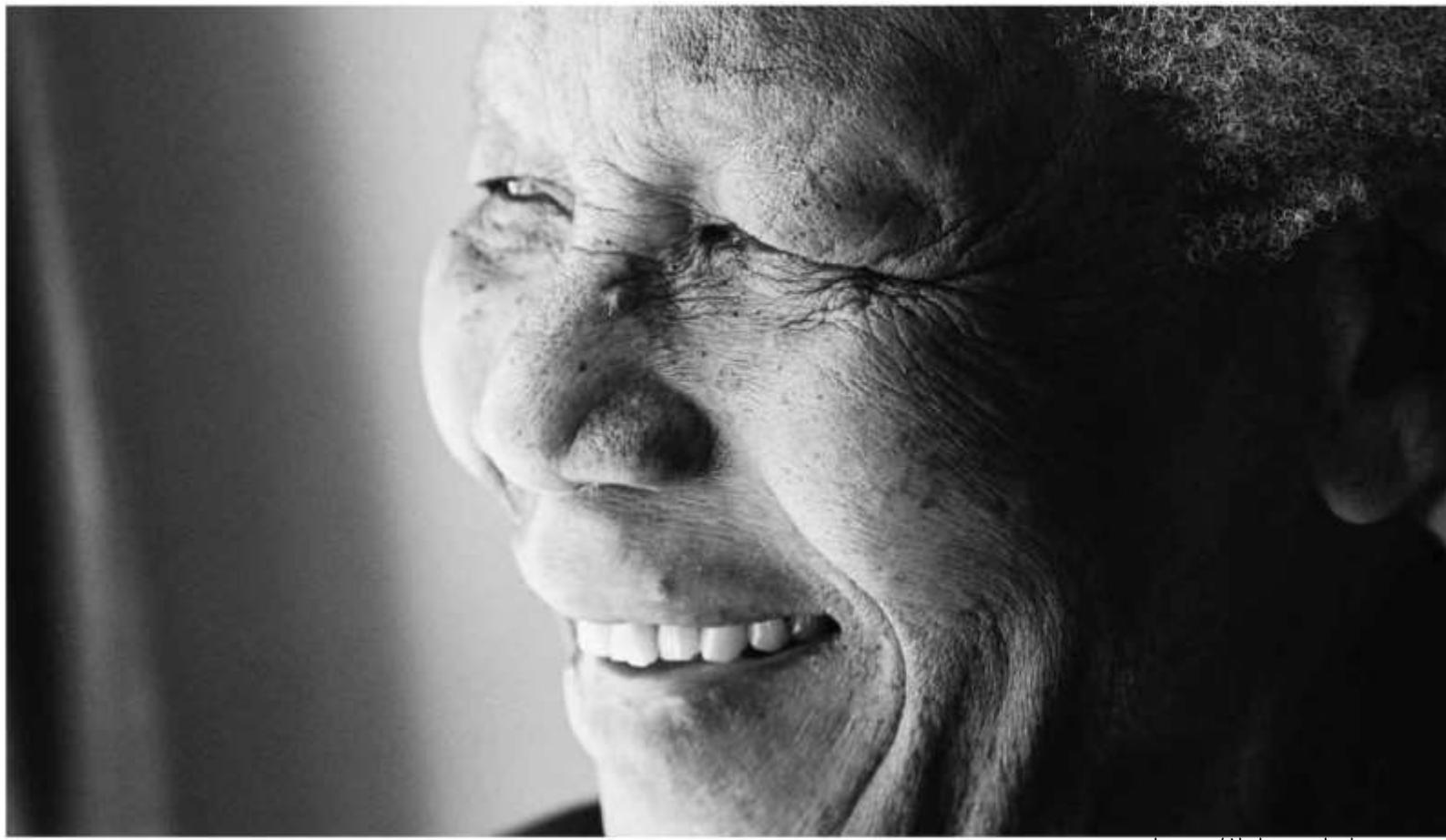
تلسون ماندلا نمادی زنده از عالی ترین ارزش های سازمان ملل متحد است. او در جریان سال های طولانی در زندان اعتقاد تزلزل ناپذیر خود را به عدالت و برابری انسان حفظ کرد. وی به محض آزادی از زندان با کسانی آشتی کرد که عامل بیشترین رنج های او بودند و رهبری مسیر در جهت تبدیل آفریقای جنوبی به جامعه ای مردم سالار و طرفدار برابری و چند نژادی را بر عهده گرفت. ماندلا همچنان برای صلح و آرامش و منزلت انسان در سراسر جهان به گونه ای خستگی ناپذیر تلاش می کند. مشارکت وی در برنامه های مبارزه با ایدز سبب ایجاد زمینه های تازه علیه انگ و بدنامی شد.

ماندلا شهروندی نمونه و شایان تقلید جهانی است.

بان کی- مون دبیرکل سازمان ملل متحد

مجمع عمومی سازمان ملل متحد در نوامبر ۲۰۰۹ به پاس مساعدت نلسون ماندلا، رئیس جمهوری پیشین آفریقای جنوبی به فرهنگ صلح و آزادی، ۱۸ ژوئیه را "روز بین المللی نلسون ماندلا" اعلام کرد.

قطعنامه (A/RES/64/13) مجمع عمومی نقش مهم نلسون ماندلا را در آزاد سازی آفریقا و در ترویج وحدت آفریقا به رسمیت می‌شناسد. این قطعنامه همچنین ارزش‌های ماندلا و تعهد او نسبت به خدمت به بشریت، در حوزه‌های حل مناقشات، روابط نزادی، ترویج و حمایت از حقوق بشر، آشتی، برابری جنسیتی و حقوق کودکان و دیگر گروه‌های آسیب‌پذیر، و بهبود وضعیت جوامع فقیر و توسعه نیافرته را به رسمیت می‌شناسد. قطعنامه فوق از مساعدت ماندلا به مبارزه برای تحقق دموکراسی در سطح بین المللی و ترویج فرهنگ صلح در سراسر جهان قدردانی می‌کند.

بنیاد نلسون ماندلا / متیو ویلمن

درباره آزادی

"حرکت ما به سمت آزادی غیرقابل بازگشت است. ما نباید اجازه دهیم ترس سد راهمان شود."

نلسون ماندلا در راهپیمایی آزادی پس از بیش از دو دهه در زندان، در کنار وینی مادیکیزلا-ماندلا، همسر خود در آن زمان، / ۱۱ فوریه ۱۹۹۰، پارل، آفریقای جنوبی/ عکس از گریم ولیامز

از کسانی که حق رای ندارند نمی توان انتظار داشت به پرداخت مالیات به دولتی ادامه دهند که نسبت به آنان مسؤول نیست. از مردمی که در فقر و گرسنگی زندگی می کنند نمی توان انتظار داشت به دولت و مسؤولان محلی اجاره های سنگین برای خانه بپردازنند. ما توانایی های کشاورزی و صنعت کشور را فراهم می سازیم. ما با دستمزدهای بسیارکم کار معادن طلا، الماس و ذغال سنگ، مزارع و صنعت را تولید می کنیم. چرا باید به ثروتمند کردن کسانی ادامه دهیم که دسترنج عرق و خون ما را می دزدند؟ همان کسانی که از ما بهره کشی می کنند و حق ما را برای تشکیل اتحادیه های کارگری و صنفی زیر پا می گذارند؟...

به من اطلاع داده شده دستور توقيفم صادر شده است، و پلیس در جستجوی من است... هر سیاستمدار سرد و گرم چشیده ای درک خواهد کرد در شرایط کنونی این کشور، دنبال شهادت حقیرانه رفتن با تسلیم خود به پلیس کاری ساده لوحانه و جنایتکارانه است. ما برنامه ای مهم پیش روی خود داریم و این مهم است که آن را به طور خیلی جدی و بدون درنگ انجام دهیم.

من این مسیر را انتخاب کرده ام که دشوارتر است و خطوطها و دشواری های بیشتر از حبس شدن در زندان دارد. من مجبورم از همسر و فرزندان عزیزم، از مادر و خواهرانم دور باشم، در سرزمین خودم همچون فردی غیرقانونی به صورت پنهانی زندگی کنم. مجبورم کسب و کارم را تعطیل کنم، شغلم را کنار بگذارم، و در فقر و بیچارگی زندگی کنم، همچنان که بسیاری از مردم من دارند چنین می کنند. ... من در کنار شما، وجب به وجب، و کیلومتر به کیلومتر با دولت خواهم جنگید تا بیروز شویم. شما می خواهید چه کنید؟ آیا با ما همراه خواهید شد، یا می خواهید با دولت در تلاش های آن برای سرکوبی ادعاهای و آرزوهای مردم خود همکاری کنید؟ یا می خواهید در موضوعی که برای مردم من، برای مردم ما، حکم مرگ و زندگی را دارد ساكت و بی طرف بمانید؟ من انتخابم را کرده ام؛ از آفریقای جنوبی خارج نمی شوم، همچنان که تسلیم نیز نخواهم شد. آزادی را تنها با تحمل سختی ها، فدایکاری و افدام مبارزه جویانه می توان به دست آورد. این مبارزه زندگی من است. من به جنگیدن برای آزادی نا پایان زندگی خود ادامه خواهم داد.

"مبارزه زندگی من است" اعلامیه مطبوعاتی در شرایطی که ماندلا پنهانی در آفریقای جنوبی زندگی می کرد در ۳۶ ژوئن ۱۹۶۱ منتشر شد.

"آرمان برخورداری از جامعه ای آزاد و طرفدار برابری را گرامی داشته ام.... این آرمانی است که امیدوارم برایش زندگی کنم و به آن دست یابم.
اما اگر لازم باشد، این آرمانی است که آماده ام برای آن بمیرم."

برابری در مقابل قانون به معنی درست آن یعنی مشارکت در ایجاد قوانینی که براساس آن بر انسان حکومت می شود، مجموعه قوانینی که حقوق دموکراتیک همه بخش های جمعیت ، حق مراجعته به دادگاه برای حمایت و محافظت یا خلاصی و یاری در صورت نقض حقوق تضمین شده در قانون ، و حق شرکت در اجرای عدالت به عنوان قاضی، رئیس دادگاه، دادستان کل، وکیل و مشاور حقوقی، و مشاغل مشابه را تضمین می کند .

در غیاب این عوامل حفاظتی عبارت "برابری در مقابل قانون"، تا آنجا که هدف در نظر است درباره ما مورد استفاده قرار گیرد، بی معنی و گمراه کننده است. تمامی حقوق و مزایایی که به آن ها اشاره کرده ام در انحصار سفیدپستان است، وما از هیچکدام از آن ها برخوردار نیستیم. ...

...من چه از نظر اخلاقی و چه حقوقی خود را متعهد به اطاعت از قوانینی نمی دانم که از سوی پارلمانی وضع شده که من نماینده ای در آن ندارم. این امر که اراده مردم مینا و شالوده اقتدار دولت است، اصلی است که همگان آن را به عنوان امری مقدس در سراسر دنیا متمدن پذیرفته اند، و پایه های اساسی آزادی و عدالت را تشکیل می دهد. این امری قابل درک است که چرا شهروندان، که حق رای و همچنین حق نمایندگی مستقیم و بی واسطه در نهادهای حاکم کشور را دارند، باید از نظر اخلاقی و حقوقی با قوانین حاکم بر کشور محدود باشند.

همچنین باید قابل درک باشد چرا ما، به عنوان آفریقاییان، باید این نگرش را داشته باشیم که نه از نظر اخلاقی و نه حقوقی موظف به اطاعت از قوانینی نیستیم که آن ها را وضع نکرده ایم، همچنان که نمی توان از ما انتظار داشت به دادگاه هایی که چنین قوانینی را اجرا می کنند اعتماد داشته باشیم. ...

من از تبعیض نژادی نفرت دارم، و نفرتم را با توجه به این واقعیت که اکثریت عظیم نوع بشر احساسی مشابه دارند به جا و درست می دانم. من از القای برنامه ریزی شده تعصب و تبعیض نژادی در کودکان نفرت دارم و این واقعیت که اکثریت عظیم مردم، در اینجا و خارج، با من هم عقیده هستند، سبب می شود این نفرت خود را درست بدانم. من از خودسندی نژادی نفرت دارم که مقرر می دارد چیزهای خوب زندگی به عنوان حق انحصاری اقلیتی از مردم حفظ شود، و اکثریت مردم را تا حد فرمانبرداری و پست تر بودن پایین می آورد، و آنان را به عنوان دارایی منقول فاقد حق رای و اظهارنظر می داند و نگه می دارد تا در هرجا که به آنان گفته می شود کارکنند و آنگونه که اقلیت حاکم می گوید رفتار کنند. این واقعیت که اکثریت عظیم مردم هم در این کشور و در خارج با من هم عقیده هستند سبب می شود نفرت خود را درست بدانم.

این دادگاه هیچ کاری نمی تواند با من بکند که این نفرت را به شکلی در من تغییر دهد، نفرتی که فقط با حذف بی عدالتی و رفتار غیرانسانی برطرف می شود که من کوشیده ام از زندگی سیاسی و اجتماعی این کشور حذف کنم. ...

اعلامیه دادگاه، پره توریا، آفریقای جنوبی، ۱۵ اکتبر-۷ نوامبر ۱۹۶۲

سوگواران در مراسم تشرییع جناه کسانی که در شهرک لانگیا در یوتنهاگ به دست پلیس آفریقای جنوبی کشته شدند/ ۲۱ مارس ۱۹۸۵، استان کیپ، آفریقای جنوبی / عکس سازمان ملل متحد

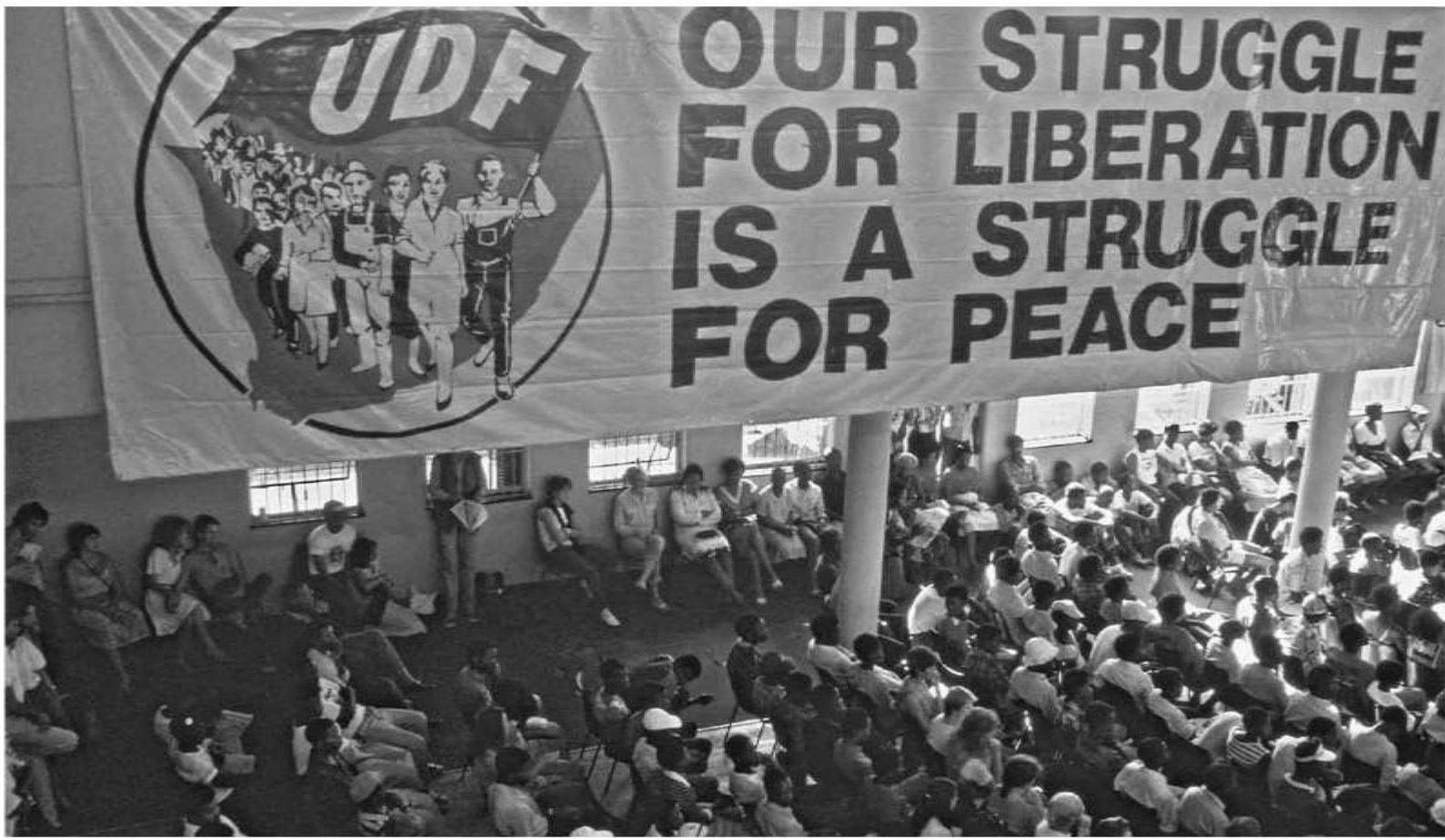
شکایت مردم آفریقا تنها این نیست که آنان فقیر و سفید پوستان ثروتمند هستند بلکه این است که هدف قوانینی که به وسیله سفید پوستان وضع می شود حفظ این وضعیت است. دو راه برای خروج از فقر وجود دارد. راه نخست از طریق آموزش رسمی، و راه دوم این که کارگران مهارت بیشتری در کار خود داشته و در نتیجه به دستمزدهای بیشتر دست یابند. تا آنجا که به مردم آفریقا مربوط می شود مجموعه قوانین کشور به عمد آنان را از دسترسی به این دو راه پیشرفت محروم کرده اند....

مهم تر از هر چیز، ما حقوق سیاسی برابر می خواهیم، زیرا بدون این حقوق ناتوانی های ما همیشگی و دائمی خواهد بود. من می دانم که این درخواست به نظر سفید پوستان در این کشور انقلابی می آید زیرا در آن صورت اکثریت رأی دهنگان، آفریقاییان خواهند بود. این امر باعث می شود سفید پوستان از دموکراسی و برابری هراس داشته باشند.

اما نمی توان اجازه داد این هراس مانع تنها راه حلی باشد که هماهنگی نژادی و آزادی را برای همه تضمین خواهد کرد. این واقعیت ندارد که اعطای حق رای به همه موجب سلطه نژادی سیاهپوستان خواهد شد. تقسیم بندي سیاسی، برمبنای رنگ پوست، کاری به کلی جعلی و مصنوعی است و، هنگامی از میان برداشته شود، سلطه یک گروه رنگین پوست بر دیگر گروه ها نیز حذف خواهد شد. کنگره ملی آفریقا مدت نیم قرن با نژاد پرستی مبارزه کرده است. هنگامی که پیروز شود این سیاست را تغییر نخواهد داد.

این چیزی است که کنگره ملی آفریقا دارد به خاطرشن مبارزه می کند. این مبارزه، مبارزه ای به راستی ملی است. این مبارزه مردم آفریقا است که از رنچ ها و تجربه های ویژه خود آنان الهام گرفته شده است. این مبارزه ای برای حق زندگی کردن است.

من در تمامی طول زندگیم خود را وقف این مبارزه مردم آفریقا کرده ام. من با سلطه سفید پوستان و سیاهپوستان جنگیده، آرمان جامعه ای برابر و آزاد را گرامی داشته ام که همه مردم با هم در آن با هماهنگی و فرصت های برابر زندگی کنند. این آرمانی است که امیدوارم برایش زندگی کنم و به آن دست یابم. اما اگر لازم باشد این آرمانی است که آماده ام به خاطرشن بمیرم.

گردنهایی اعتراضی جبهه متحد دموکراتیک در ژوهانسبورگ، آفریقای جنوبی / عکس سازمان ملل متحد

مبازه ما به لحظاتی سرنوشت ساز رسیده است. ما از مردم خود می خواهیم این فرصت را غنیمت بشمارند تا جریان حرکت به سمت دموکراسی و برابری سرعت و تداوم یابد. ما برای آزادی خود بیش از آنچه باید انتظار کشیده ایم و دیگر نمی توانیم منتظر بمانیم. حالا زمان آن است مبارزه را در تمام جبهه ها تشید کنیم. کاستن از شدت تلاش هایمان در این مرحله اشتباهی خواهد بود که نسل های آینده قادر نخواهند بود آن را ببخشند. دورنمای آزادی که در افق پیدا است باید ما را برای مضاعف کردن تلاش های خود دلگرم و تشویق کند.

تنها از طریق اقدام منضبط همگانی است که پیروزی ما می تواند تضمین شود. ما از هموطنان سفید پوست خود می خواهیم در شکل دادن به آفریقای جنوبی جدید به ما بپیوندد. جنبش آزادی خواهی خانه ای سیاسی برای شما هم هست. ما از جامعه بین المللی می خواهیم به مبارزه برای انزواح رژیم آپارتاید ادامه دهد. لغو تحریم ها در شرایط کونی به منابه خطر نیمه تمام گذاشتن فرایند حرکت برای ریشه کن کردن کامل آپارتاید خواهد بود.

حرکت ما در جهت آزادی برگشت ناپذیر است. نباید اجازه دهیم ترس مسیر ما را سد کند. تضمین حق رای برای همه مردم در یک آفریقای جنوبی، متحد دموکرات و غیر نژادی تنها راه برای تحقق صلح و هماهنگی نژادی است....

هنگام آزادی از زندان، کیپ تاون، آفریقای جنوبی، ۱۱ فوریه ۱۹۹۰

"ما برای آزادی خود بیش از آنچه باید انتظار کشیده ایم."

جمعیت شادمان از پیروزی به سختان نلسون ماندلا در افتتاحیه ریاست او به عنوان نخستین رئیس جمهوری سیاهپوست آفریقای جنوبی گوش می دهند. ۱۰ مه ۱۹۹۴، پر توپا، آفریقای جنوبی/ عکس سازمان ملل متحد/ کریس ساتلبرگ

درباره تبعیض نژادی

"چه از نظر اخلاقی و چه حقوقی خود را متعهد به اطاعت از قوانینی نمی دانم که از سوی پارلمانی وضع شده که من نماینده ای در آن ندارم."

عکس سازمان ملل متحد

وقوع جنایت آپارتايد برای هميشه به عنوان یک بلا و مصيبة پاک نشدنی در تاریخ بشر باقی خواهد ماند. نسل های آینده به یقین خواهند پرسید: چه اشتباهاي رخ داد که اين نظام توانست متعاقب تصويب اعلاميه جهاني حقوق بشر مستقر شود؟ اين امر که اين نظام سال ها دوام آورد قبل از اين که همه ما در مقابل آن بايستيم و بگويم "ديگر بس است"، برای هميشه اتهام و چالشی برای همه مردان و زنان شرافتمند و با شعور خواهد ماند....

اجازه دهيد به اتفاق اين موضوع را بررسى کنيم. بيايد، با اقدامات مشترك خود، ثابت کنيم هدف هايي را که اين سازمان برای تحقق آن ها ايجاد شد درست بودند و شرايطي ايجاد کنيم که در آن منشورسازمان و اعلاميه جهاني حقوق بشر بخشى از مجموعه قانوني باشد که نظم سياسى و اجتماعى يك آفريقاوي جنوبی جديد براساس آن استوار خواهد شد. پيروزي مشترك ما تضمین شده است.

خطاب به کميته ويژه سازمان ملل متعدد عليه آپارتايد، نيويورك، ایالات متحده امریکا، ۲۲ ژوئن ۱۹۹۰

"**همه ما می دانیم نژاد پرستی با چه سماجت و سرسختی می تواند به فکر ما نفوذ کند و با چه شدتی روح و روان انسان را آلوده سازد.**"

این به یقین باید یکی از طنزهای بزرگ روزگار ما باشد که برای نخستین بار در تاریخ ۴۹ ساله سازمان ملل متعدد یک رسیس کشور آفریقای جنوبی که از میان اکثریت آفریقایی آنچه یک کشور آفریقایی است انتخاب شده در مجمع عمومی با اهمیت آن سخنرانی می کند.

از نظر نسل های آینده این امر بی نهایت عجیب خواهد بود که برای نمایندگی ما در اوآخر قرن بیستم ممکن شد کرسی خود را در مجمع عمومی به دست آورد، و از طرف مردم ما و ملت های جهان به عنوان نمایندگان مشروع مردم کشور ما به رسمیت شناخته شود.

این به راستی موضوع بسیار دلیلزیری است که این سازمان خجسته سال آینده پنجاهمین سالگرد خود را در شرایطی گرامی خواهد داشت که نظام آپارتايد ازهم پاشیده و به گذشته پیوسته است. یکی از عوامل اصلی ایجاد این تغییر تاریخی تلاش عظیمی است که سازمان ملل متحد برای حصول اطمینان از خاتمه جنایت آپارتايد علیه بشریت به عمل آورد....

در همه تلاش هایی که انجام می دهیم، باید از درمان جراحاتی که در سراسر خط عظیم تفرقه براثر قرن ها استعمارگری و آپارتايد به تمامی مردم ما وارد شد، اطمینان حاصل کنیم. باید مطمئن شویم رنگ، نژاد و جنسیت از نظر هریک ازما تنها موهبتی خدادادی تلقی شود و نه صفت یا نشانه ای پاک نشدنی که وضعیتی ویژه به شخصی می بخشد.

ما باید برای روزی کار کنیم که در آن روز، به عنوان مردم آفریقای جنوبی، به عنوان انسان های برابر و به منزله بخشی از یک ملت متحد و با احترام به تنوع آن، و نه افرادی دچار تفرقه، به یکدیگر نگاه و با هم تعامل کنیم. مسیری که برای رسیدن به این مقصد باید طی کنیم به هیچ وجه آسان نخواهد بود. همه ما می دانیم نژاد پرستی با چه سماحت و سرسختی می تواند به فکر ما نفوذ کند و با چه شدتی روح و روان انسان را آلوده سازد. هر رجا نژاد پرستی از سوی نظام نژاد پرستی جهان مادی، چنان که در کشور ما است، حمایت شود این سماحت و سرسختی می تواند صدها برابر بیشتر شود.

با این حال مبارزه هرقدر دشوار باشد ما از پای نخواهیم نشست و هرقدر طول بکشد خسته نخواهیم شد. این واقعیت که نژاد پرستی کرامت و منزلت انسانی هم فعالان و عاملان و هم قربانیان خود را نابود می سازد ایجاب می کند، البته اگر ما در تعهد خود نسبت به حفظ کرامت انسانی صادق باشیم، تا نیل به پیروزی به مبارزه ادامه دهیم.

سخنرانی در مجمع عمومی سازمان ملل متحد، نیویورک، ایالات متحده امریکا، ۳ اکتبر ۱۹۹۴

درباره آشتی

"آشتی و ملت سازی اگر بر تلاشی ملموس و مشخص برای حذف ریشه های واقعی بی عدالتی و مناقشه گذشته استوار نباشد چیزی جز مفاهیمی خشک و متظاهرانه نخواهد بود."

ما در آفریقای جنوبی بر این باوریم که رسیدن به هدف مان در زمینه زندگی بهتر برای همه در کوتاه ترین زمان هم ممکن و هم عملی است. باور و اعتماد ما از این آگاهی سرجشمه می گیرد که اکثریت عظیم مردم آفریقای جنوبی از هر رنگ و عقیده سیاسی در این دیدگاه سهیم هستند.

و ما از نقش جامعه بین المللی در تحقق این امر - نه تنها در شکل حمایت مادی- کاملا قدردانی می کنیم. اگر امروز می توانیم با افتخار از ملتی با فرهنگ ها و نژادهای متنوع، که با وجود تنوع فرهنگ، دین، نژاد، زبان و قومیت متحد است سخن بگوییم علت بخشی از آن این است که جهان نمونه ای اخلاقی به ما ارائه داد که ما شهامت پیروی از آن را یافتیم.

این دستاورده ب این دلیل پایدار خواهد ماند که براین درک و آگاهی استوار است که آشتی و ملت سازی، از جمله، به این معنی است که ما باید شناختن واقعیت درباره گذشته و حشتناک را شروع و از عدم تکرار آن اطمینان حاصل کنیم. بنابراین دستاورده ما باید صرفا راحتی و خوشی کوتاه مدت قبل از تکرار تلخی گذشته باشد.

ما همچنین تایید می کنیم که "آشتی و ملت سازی اگر بر تلاشی ملموس و مشخص برای حذف ریشه های واقعی بی عدالتی و مناقشه گذشته استوار نباشد چیزی جز مفاهیمی خشک و متظاهرانه نخواهد بود." امنیت ملی ما و بقا و ماندگاری دموکراسی جوان ما، مهم تر از هر عامل دیگر، به تنظیم برنامه برای تامین نیازهای اساسی مردم بستگی دارد. بازسازی و توسعه تضمین خواهد کرد همه مردم آفریقای جنوبی در زندگی؛ و در مجموع در منافع رفاه کشور سهم داشته باشند.

سخنرانی در بنیاد راجیو گاندی، دهلی نو، هند، ۲۵ ژانویه ۱۹۹۵

مردم بسیاری در مورد توانایی ما در زمینه تحقق آرمان ملتی دارای تنوع بسیار، تردید داشته اند. این واقعیت دارد که آفریقای جنوبی به دلیل اختلافات بارها در آستانه نابودی قرار گرفت. اما اجازه بدھید موضوعی را امروز در اینجا تأکید کنم: این تنوع ما نیست که باعث تفرقه می شود، این تنوع قومی، دینی یا فرهنگی نیست که ما را از هم جدا می کند. از زمانی که آزادی خود را به دست آورده ایم تنها یک عامل جدایی و تفرقه می تواند بین ما وجود داشته باشد: عامل کسانی که دموکراسی را گرامی می دارند و کسانی که به آن اعتقاد ندارند!

ما به عنوان مردمی دوستدار آزادی می خواهیم شاهد شکوفایی کشور خود و ارائه خدمات اساسی به همه مردم باشیم. زیرا بدون تامین نیازهای اساسی مردم خود آزادی ما هرگز نمی تواند کامل و دموکراسی ما با ثبات باشد. ما ثباتی را که توسعه باعث آن می شود شاهد بوده ایم و مقابلاً می دانیم صلح و آرامش نیرومندترین سلاحی است که هر جامعه یا ملتی می تواند برای توسعه داشته باشد.

در شرایطی که کشورمان را بازسازی می کنیم باید در مقابل دشمنان توسعه و دموکراسی، حتی اگر از عوامل داخلی خودمان باشند، هشیار باشیم. خشونت ما را به هدف هایمان نزدیک تر نخواهد کرد. همه ما باید این سوال را از خود پرسیم: آیا هرچه در توان داشته ام برای تامین آرامش و بهروزی شهر و جامعه ام انجام داده ام؟...

سخنرانی در مراسم دریافت آزادی دوربان، دوربان، آفریقای جنوبی، ۱۶ آوریل ۱۹۹۹

درباره حقوق بشر

"اعلامیه جهانی حقوق بشر به عنوان تایید حقانیت آرمان
ما مفید واقع شد."

سخنرانی نلسون ماندلا، رئیس کنگره ملی آفریقا، خطاب به شورای امنیت / ۱۵ زویه ۱۹۹۲، سازمان ملل متحد، نیویورک ، ایالات متحده امریکا/ عکس از سازمان ملل متحد/ میلیون گران

از این پنجاه و سومین اخلاص مجمع عمومی (سازمان ملل متحد) در طول تاریخ به نحوی کاملاً مناسب به عنوان لحظه‌ای یاد خواهد شد که در آن ما پنجه‌های سالگرد تصویب اعلامیه جهانی حقوق بشر را جشن گرفتیم و گرامی داشتیم.

این اعلامیه که پس از شکست جنایات نازی‌ها و فاشیست‌ها علیه بشریت تدوین شد این امید را به وجود آورد که در آینده همه جوامع ما بر پایه‌های دیدگاه شکوهمند پیش‌بینی شده در هریک از ماده‌های آن ساخته شود.

"انسان‌هایی که مورد نظر اعلامیه جهانی حقوق بشر هستند، همچنان گرفتار جنگ‌ها و مناقشات خشونت آمیزند."

برای کسانی که ناچار بودند برای آزادی خود مبارزه کنند، مانند خود ما که، با کمک شما، مجبور بودیم خود را از نظام جنایتکار آپارتايد خلاص کنیم، اعلامیه جهانی حقوق بشر به عنوان تایید حقانیت آرمان‌ما مفید واقع شد و در عین حال چالشی را برای ما به وجود آورد که آزادی ما، بعد از تحقق، باید به اجرای دیدگاه‌های موجود در این اعلامیه متعهد باشد.

ما امروز این واقعیت را گرامی می‌داریم که این سند تاریخی پنج دهه ناگایم، که شاهد بعضی از استثنایی ترین تحولات در تکامل جامعه انسانی بوده، را پشت سر گذاشته است. از جمله این تحولات فریباشی نظام استعمار، پایان دنیای دوقطبی، پیشرفت‌های شگرف در علم و فن آوری و تثبیت حریان پیچیده جهانی شدن است.

و با این حال، در پایان همه این مسایل، انسان هایی که مورد نظر اعلامیه جهانی حقوق بشر هستند، همچنان گرفتار جنگ ها و مناقشات خشونت آمیزند. آنان هنوز به رهایی خود از هراس از مرگ، که ناشی از کاربرد سلاح های کشتار جمعی و سلاح های متعارف است، دست نیافته اند. ...

این احتمالاً آخرین باری است که افتخار خواهم داشت در این مکان برای مجمع عمومی سخن بگویم. من، که در مراحل پایانی جنگ جهانی اول به دنیا آمدم و در شرایطی که جهان پنجاهمین سال صدور اعلامیه جهانی حقوق بشر را گرامی می دارد از زندگی کاری کنار می روم، به پایان آن بخش از مسیر طولانی رسیده ام که فرصت داده می شود، همچنان که این فرصت باید به همه مردان و زنان داده شود، تا بازنشسته شوم و به استراحت و آرامش در کونو، روستای زادگاهم، دست یابم.

هنگامی که در کونو زندگی کنم و به کهنسالی تپه های آن شوم، امید خود را حفظ خواهم کرد که رهبرانی در کشور و منطقه ام، در قاره ام و درجهان پدیدار شده اند که اجازه نخواهند داد آزادی هیچ انسانی از او دریغ شود آنچنان که از ما دریغ می شد؛ هیچ انسانی آواره شود آنچنان که ما آواره بودیم؛ هیچ انسانی محکوم به گرسنگی شود آنچنان که ما محکوم بودیم؛ و هیچ انسانی از شئون و حیثیت انسانی خود محروم شود آنچنان که ما محروم بودیم. ...

در شرایطی که همه این امیدها به رویایی قابل تحقق تبدیل شوند و نه به کابوسی برای آزار روح و روان افراد کهنسال، آنگاه من، به راستی، صلح و آرامش خواهم داشت. در آنصورت تاریخ و میلیاردها انسان در سراسر جهان به درست بودن رویایی که داشتیم گواهی خواهند داد و شهادت خواهند داد که ما خون دل خوردیم تا به رویایی عملی زندگی بخشیم.

سخنرانی در مجمع عمومی سازمان ملل متحده، نیویورک، ایالات متحده امریکا، ۲۱ سپتامبر ۱۹۹۸

درباره نهادینه سازی صلح

صلح تنها به مفهوم عدم وجود مناقشه نیست؛ صلح ایجاد محیطی است که در آن همه بتوانند، بدون توجه به نژاد، رنگ، عقیده و مرام، دین، جنسیت، طبقه، پایگاه اجتماعی، یا هر نشانه دیگر مشخص کننده تفاوت اجتماعی، رشد کنند و شکوفا شوند.

دین، قومیت، زبان، سنت های فرهنگی، اجتماعی تمدن انسانی را غنی می سازند، و به غنا و قدرت تنوع ما می افزایند. چرا باید اجازه داده شود این عوامل دلیل تفرقه شوند؟ اگر بگذاریم چنین شود انسانیت مشترک خود را خوار و حقیر کرده ایم. ...

خطاب به مجمع جهانی صلح و عدم خشونت، دهلی نو، هند، ۲۱ زانویه ۲۰۰۴

در آغاز قرن بیست و یک هنوز ناسازگاری، نفرت، تفرقه، مناقشه و خشونت بسیار زیادی در دنیای ما وجود دارد. نگرانی بنیادی برای دیگران در زندگی فردی و اجتماعی ما راهی طولانی در ساختن جهان به مکان بهتری که با اشتیاق فراوان رویايش را داشتیم خواهد رفت. ... ویران و نابود کردن خیلی آسان است. قهرمانان کسانی هستند که صلح می کنند و به جای ویران کردن می سازند. ...

خطاب به ششمین کنفرانس سالانه نلسون ماندلا، سوئیتو، آفریقای جنوبی، ۱۲ زوییه ۲۰۰۸

برزیلت اف دیلیو. دکلر رئیس سابق کشور و نلسون ماندلا پس از مراسم افتتاح ریاست جمهوری ماندلا / ۱۰ مه ۱۹۹۴، پره توریا، آفریقای جنوبی / خبرگزاری رویترز / جودا انگونا

درباره مبارزه با فقر

"غلبه بر فقر تنها شعار خیرخواهانه نیست بلکه اقدامی برای گسترش عدالت است."

عکس سازمان ملل متحد

مردم آفریقای جنوبی نشان داده اند هنگام روپارویی با دشواری ها توانایی بسیار زیادی برای همکاری و تشریک مساعی دارند. نظام آپارتاید سرانجام سرنگون شد چون کسانی که حقوق آنان زیر پا نهاده می شد متحد و تمامی بخش های جامعه متوجه شدند از همکاری بیش از جنگیدن با یکدیگر سود خواهند برد. همین عوامل به ما کمک کرده اند تا، با سرعت بسیار، پایه های زندگی بهتری را بسازیم.

هنگامی آپارتاید پایان یافت ما با وظیفه دشوار بازسازی جامعه فروپاشیده خود و ارائه اساسی ترین خدمات به مردم مان مواجه بودیم. مجبور بودیم مدرسه و بیمارستان بسازیم، مسکن و شغل ایجاد کیم، اقتصاد خود را تعویت نماییم، از حقوق مردم مان از طریق قانون اساسی خود و دادگاه هایمان، محافظت کنیم، کمک کنیم آفریقای جنوبی با جدایی و تفرقه گذشته خود کنار بیاید و روند بهبود را شروع کند، به سوءاستفاده ها و لطماتی پایان دهد که بیشتر جوامع ما را گرفتار کرده بود.

در اصل وظیفه ما ایجاد شرایطی بود که در آن همه مردم آفریقای جنوبی امکان داشته باشند زندگی بهتری برای خود فراهم سازند. اما دولت به تنها یعنی نمی تواند از عهده این کارها برآید. لازم است همه ما، به اتفاق یکدیگر، دست به دست هم دهیم تا تغییرات لازم را به وجود آوریم.

به منظور دستیابی به این هدف ها به تغییر دولت از نظامی که در خدمت منافع اقلیت بود به دولتی که نیازهای همه مردم آفریقای جنوبی را تامین کند نیز نیاز داشتیم. و همه این کارها باید در کشوری انجام می شد که بیشتر مردم آن را از تجربه حکومت یا آموزش و تعلیمات درست محروم کرده بودند. به این دلیل است که ما تاکید بسیاری بر ایجاد ظرفیت و توانایی در دولت و حکومت کرده ایم. ...

"تاوقتی فقر، بی عدالتی و نابرابری شدید در دنیای ما ادامه دارد، هیچیک از ما نمی تواند واقعا و به راستی آرام بگیرد."

وقتی می گوییم بهترین راه حل ها برای این مشکلات و چالش ها را تنها هنگامی می توان یافت که به اتفاق هم کار کنیم، این کار نیازمند تعهد هریک و همگی ما است. امروز همه ما باید از خود بپرسیم: من برای بهتر شدن محیطی که در آن زندگی می کنم چه کرده ام؟ آیا محیط زیستم را آلوده یا از آن محافظت می کنم؟ آیا نفرت نژادی را گسترش می دهم یا صلح و آشتی را تبلیغ می کنم؟ آیا خردبار کالاهای مسروقه هستم یا به کاهش جرم و خلاف کمک می کنم؟ آیا عوارض و مالیاتم را می پردازم با برای پرداخت مالیات، هزینه خدمات و جواز و گواهینامه ها تقلب می کنم؟ آیا انتظار دارم همه چیز را دو دستی به من تقدیم کنند یا برای ایجاد زندگی بهتر برای خود و جامعه ام با مشاوران و نمایندگان محلی همکاری می کنم؟

سخنرانی در جریان هفته تمرکز بر ماسکاخانه، بوتاویل، آفریقای جنوبی، ۱۴ اکتبر ۱۹۹۸

بنیاد نلسون ماندلا / متیو ویلمز

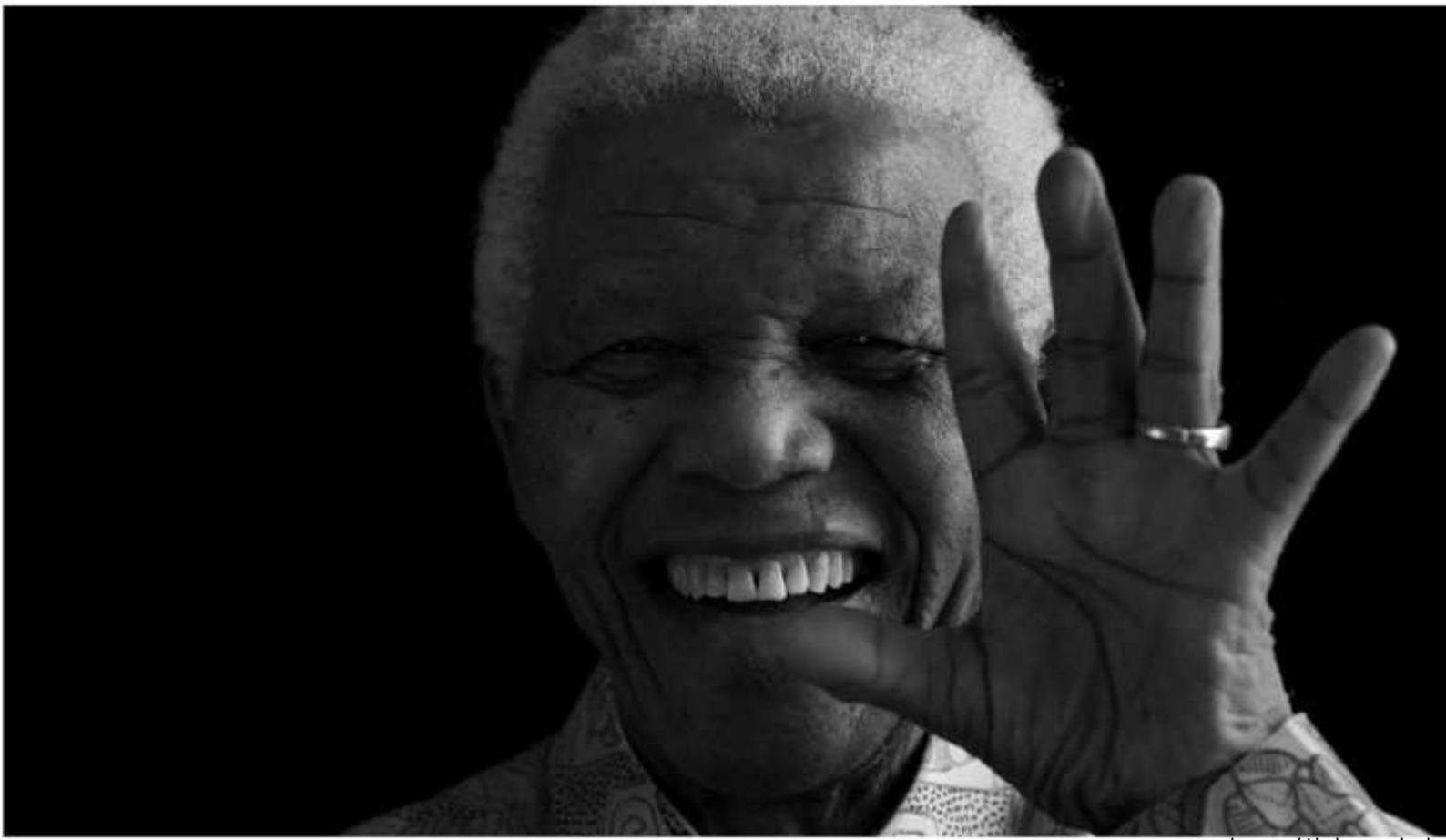
تا وقتی فقر، بی عدالتی و نابرابری شدید در دنیا ای ما ادامه دارد، هیچیک از ما نمی تواند واقعاً و به راستی آرام بگیرد. ما هیچگاه نباید فراموش کنیم چگونه میلیون ها انسان در سراسر جهان برای مبارزه با بی عدالتی و سرکوب گردی در حالی که ما در زندان بودیم، با همبستگی به ما پیوستند. آن تلاش ها به بار نشست و ما می توانیم در اینجا به پا خیزیم و در حمایت از ضرورت خلاصی از فقر به میلیون ها نفر در سراسر جهان بپیوندیم.

فقر شدید و نابرابری شرم آور بلاهای بسیار وحشتناک عصر ما هستند - عصری که در آن جهان به خاطر پیشرفت های شگرف در علوم، فن آوری، صنعت و گرد آوری ثروت به خود می بالد.

ما در دنیایی زندگی می کنیم که از نظر دانش و اطلاعات به پیشرفت های عظیمی دست یافته است با این حال میلیون ها کودک در آن هنوز به مدرسه نمی روند. ما در دنیایی زندگی می کنیم که بیماری همه گیر ایدز ساختار زندگی ما را تهدید می کند. با این حال پولی را که صرف تسليحات می کنیم بیشتر از پولی است که برای تضمین درمان و حمایت از میلیون ها نفری خرج می کنیم که با اج آی وی زندگی می کنند. دنیا ای ما دنیای امید و نویدهای بزرگ است. این دنیا دنیای نا امیدی، بیماری و گرسنگی هم هست.

غلبه بر فقر تنها شعار خیرخواهانه نیست بلکه اقدامی برای گسترش عدالت است. این کار محافظت از حق اساسی بشر یعنی حق برخورداری از حیثیت و زندگی مناسب است. با ادامه فقر آزادی واقعی وجود ندارد. اقداماتی که از سوی کشورهای توسعه یافته لازم است، روشی و مشخص است.

نخست، تضمین عدالت در تجارت است. من بیشتر گفته ام عدالت در تجارت راهی به راستی مفید برای کشورهای توسعه یافته است تا تعهد خود را برای خاتمه دادن به فقر جهانی نشان دهند. دوم، پایان دادن به بحران بدھی کشورهای فقیر است. سوم، دادن کمک های خیلی بیشتر و حصول اطمینان از کیفیت عالی این کمک ها است. ...

بنیاد نلسون ماندلا / متیو ولمن

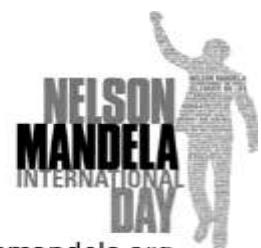
www.booknama.com

www.takbook.com

منتشر شده از سوی اداره اطلاعات همگانی سازمان ملل متحد/ دی پی آی / ۲۰۱۰ - ۲۰۰۹ / زوئن ۲

عکس روی جلد از سازمان ملل متحد / پی سودهاکاران / عکس پشت جلد از بنیاد نلسون ماندلا / متیو ویلمن

www.nelsonmandela.org

١٨ ژوئیه
روز بین المللی
نلسون ماندلا

WWW.UN.ORG/EN/EVENTS/MANDELADAY
WWW.FACEBOOK.COM/MANDELAINTLDAY

